

[Finansministeren.]

på bygningsbeskatningen. Dels derfor, dels fordi det haster at få gennemført de regler, som skal gælde ved den nu forestående skatteligning, har regeringen ment, det var ønskeligt i øjeblikket at følge samme fremgangsmåde, som man anvendte efter den sidste almindelige vurdering i 1945, nemlig at foretage en forhøjelse af de skattefrie fradrag pr. ejendom, så at denne forhøjelse stort set modsvarer den højere ansættelse og skatten på bygninger derfor i det store og hele bliver, som den ville have været uden den nye vurdering.

Det er med dette for øje, det i nærværende lovforslag foreslås, at det skattefrie fradrag pr. ejendom, der i øjeblikket er 12 000 kr., forhøjes til 18 000 kr. Når der i lovforslaget står fra 10 000 kr., skyldes det, at 10 000 kr. er det beløb, der står i den permanente lov. Der er imidlertid i øjeblikket en midlertidig forhøjelse, som dog udløber til april termin dette år. Den praktiske konsekvens vil altså være en forhøjelse fra 12 000 kr. til 18 000 kr., d. v. s. med 50 pct., hvilket omtrent modsvarer den forhøjelse i de ansatte værdier, som har fundet sted, så at konsekvensen i det store og hele skulle blive en neutralisering af den højere værdi, for så vidt angår bygningskatterne.

Jeg skal anbefale dette lovforslag til det høje tings velvillige og efter omstændighederne hurtige behandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg skal herved tillade mig for det høje landsting at redegøre for det forslag til lov om ændrede fradrag ved beregningen af kommunale ejendomsskatter, som den højtæredede formand for det høje ting for et øjeblik siden nævnte, og som er enstemmigt vedtaget i det andet høje ting.

Finansministeren har lige givet en redegørelse for de to foreliggende lovforslags gang gennem det andet høje ting ved udgangspunkt i de to privat indbragte lovforslag og med understregning af, at man uden hensyn til måden, hvorpå en mere varig foranstaltning på dette område skulle gennemføres, byggede lovforslaget op på en forhøjelse af fradragerne i stedet for at foretage fastlåsning af den gamle bygningskat.

De fradrag, som dette lovforslag om den kommunale ejendomsbeskatning hjemler, er fastsat på grundlag af de oplysninger, som det har været muligt for os under forslagens udarbejdelse at fremskaffe, idet alle resultater af vurderingerne i de forskellige egne af landet og indenfor de forskellige kommunetyper ikke var til disposition på

det tidspunkt, da dette lovforslag nødvendigvis måtte udarbejdes.

For sognekommunernes vedkommende foreslås fradragerne forhøjet med 4 000 kr. fra mindst 5 000 kr. og højst 7 000 kr. til mindst 9 000 kr. og højst 11 000 kr. Købstadkommunerne og de sognekommuner, der har en bymæssig bebyggelse med mindst 3 000 indbyggere, har man ment at burde slå sammen med København og Frederiksberg, idet vurderingsstigningen i købstæderne og i de bymæssigt bebyggede sognekommuner er meget uensartet og i visse tilfælde er så stor, at der vil være behov for fradrag af samme størrelse som i København og Frederiksberg. Efter de hidtil gældende bestemmelser er fradragerne i København og Frederiksberg mindst 7 000 kr. og højst 14 000 kr. og i købstæderne og de nævnte sognekommuner med bymæssig bebyggelse med mindst 3 000 indbyggere mindst 6 000 kr. og højst 11 000 kr. Grænserne for fradraget i alle disse kommuner foreslås nu ansat til mindst 12 000 kr. og højst 21 000 kr.

Også for fradragerne ved beregningen af den amtskommunale ejendomsskyld foreslås visse forhøjelser. Det almindelige fradrag i amtskommunerne, som i øjeblikket er 5 000 kr., foreslås forhøjet således, at minimum bliver 9 000 kr. og maksimum 12 000 kr. Der indføres altså her valgfrihed for amtskommunerne med hensyn til fradragets størrelse indenfor grænserne 9 000 og 12 000 kr.

Lejlighedsfradraget, altså det fradrag, der ydes for hver lejlighed i en ejendom udover een, foreslås for amtskommunernes vedkommende forhøjet fra 1 000 til 2 000 kr. og for de øvrige kommuners vedkommende fra 1 500 kr. til 2 000 kr. Disse fradrag bliver herefter af samme størrelse som det tilsvarende fradrag ved beregning af ejendomsskyld til staten og den fælleskommunale udligningsfond.

Der har i de sidste dage været en relativt stærk pressediskussion om virkningen af den 10. almindelige vurdering og af de forslag, jeg her har omtalt.

Jeg har med henblik herpå set på, hvorledes forholdene stiller sig i Lyngby-Taarbæk kommune vedrørende den kommunale ejendomsbeskatning, og jeg kan for det høje ting oplyse, at for Lyngby-Taarbæk kommune vil den afgiftspligtige grundværdi stige fra 65 mill. kr. til 102 mill. kr., altså en ganske betydelig stigning. Derimod er den samlede skattepligtige masse for de skattepligtige bygningsværdier — det er jo dem, man diskuterer i alt fald her på rigs-